

Zagubiony książę – Farba

Mówił, że nie ma po co żyć
Tłumaczył się, że nie ma nic
Bo stracił dom i młodzińcze sny
Nie miał siły, by opanować łzy
Kolejny dzień nie cieszył go
I nie czekał na pierwszy promyk słońca
Nie uśmiechał się, wciąż ocierał łzy
Myślał, "jestem sam, może jestem zły?"
Był jak mgła, niewidzialny, tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat, delikatny
Był jak cichy wiatr, całkiem wolny
Lecz samotny, jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy
Mówił, że to nie jego świat
Pragnął wrócić tam, gdzie się rodzi dusza
Gdzie zostawił tą najważniejszą rzecz
Wielką przyjaźń i miłość ponad śmierć
Był jak mgła, niewidzialny, tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat, delikatny
Był jak cichy wiatr, całkiem wolny
Lecz samotny, jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy (hej-yeah, hej-yeah)
Był jak mgła, niewidzialny, tajemniczy
Był jak kruchy róży kwiat, delikatny
Był jak cichy wiatr, całkiem wolny
Lecz samotny, jak ocean bez dna
Nieszczęśliwy
Więc dalej idź mój zagubiony książę
Szukaj szczęścia, ja wiem, że odnajdziesz je
I odzyskasz swe zagubione sny
Bo nie jesteś sam i nie jesteś zły

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych

